

М. Г. Лабінський

Куликов Євген Леонідович

КУЛИКОВ Євген Леонідович (25. 05. 1946, Київ) – скульптор, художник театру. Син Л. Куликова. Державна премія України ім. Т. Шевченка (1983). Респ. премія за проект пам'ятника І. Франку для Івано-Франківська (1990-і рр.). Член НСХУ (1987–2007). Член-кореспондент Міжнар. академії творчості (1991). Закін. Київський художній інститут (1970; майстерня [М. Лисенка](#)). Працював у Рівнен. худож. майстернях (1970–72), об'єдн. «Художник» (Київ, від 1972). Учасник мист. виставок від 1969. Осн. галузі – монум. і станк. скульптура. Оформив вистави у Київ. рос. драм. театрі ім. Лесі Українки, Київ. театрі поезії (1979–83), Моск. театрі комедії, міміки та жесту (1985–89). Здійснив 1983 реставрацію скульптур. композицій гол. фасаду та фонтанів Маріїн. палацу в Києві, відтворив скульптурну композицію «Правосуддя і Милосердя», автор. копії фігур. композиції «Амури, які борються за серце», «Амури, які увінчують серце»; брав участь у створенні скульптур. композицій світильників сходів гол. входу. Директор Центру візуал. і драм. мистецтва (Москва, 1990–95); водночас – гол. художник (від 1992) і кер. (від 1995) міжнар. програми «Європа – Дім мистецтв». У театрах Чехії: сценограф і художник костюмів у виставах «Дядя Ваня» А. Чехова (1998, Нац. морав.-сілез. театр), «Електра. Метаморфози міфу» О. Мелешкіної (театр «Марта» у м. Брно), «Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим (Нац. театр, Прага; обидві – 1999). Виїхав до Німеччини.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Лукаш» (1971), «Мати і син», «Правда», «Композиція», «Сім'я» (усі – 1972), «Н. Шудря», «Купальниця» (обидва – 1975), «Майстер спорту Ю. Чиж», «Гітаристка» (обидва – 1976), «Оксана» (1983), «Рівновага», «Комбайнер М. Васильченко» (обидва – 1984), «М. Щепкін і Т. Шевченко» (1986), «М. Щепкін», «Сержант І. Григоренко», «Заклик» (усі – 1987), «Письменник Е. Юнґер» (1995); фонтан «Садко» (1974, Суми); монум. скульптурна композиція «Прометей» (1981), пам'ятна дошка кінорежисеру Ф. Соболеву (1990; обидві – Київ); монум. панно на фасаді замку у Віллінґені (Німеччина, 1994).

Рекомендована література

1. Лабінський М. «Засекречені» лауреати // Не вмирає душа наша. К., 2002.

Покликання на статтю:

Куликов Євген Леонідович / М. Г. Лабінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51312>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).